

ת"פ 67706/09 - מדינת ישראל נגד תאאר שركיה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 67706-09 מדינת ישראל נ' שركיה(עוצר)
תיק חיזוני: 420783/2019

בפני כבוד השופטת רבקה סגל מוהר
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד תאאר שركיה
נאשם

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק - אכיפה ברורנית.

רקע

1. בתאריך 29.9.19 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המיחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, פריצה לרכב בכוננה לגנוב ונוהגה ללא רשות נהיגה, לפי סעיפים 12(1) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב-1952, 423-1413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ג-1977 ו- 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961.

2. הנאשם הינו תושב הכפר זייתא שבשבט ח' הרשות הפלשתינאית, ואין לו היתר כניסה לישראל. בכתב האישום נתען כי ביום 19.9.24, בין השעות 00:00 - 06:10, נפרץ ביתו של מר איל ברניר בגבעת עדה ונגנבו ממנו פריטי רכוש רבים, ובهم מפתח לרכב מסוג פיזו מ.ר. 901-239-28 (**להלן: "רכב"**). באותו לילה, בין השעות 03:30 - 05:29, התפרץ הנאשם לרכב באמצעות המפתח שנגנבו כאמור, הניעו והחל לנוהג בו בכוננה להעבירו משטחי ישראל לשטחי הרשות הפלשתינאית, עד שנעצר במחסום ריחן ע"י נציג חברת איתוראן.

3. בתשובתו לכתב האישום מיום 6.1.20 (לאחר שקדם לכך נדחה הדיון לבקשת סניגורו הפרטיו ולאחר מכן שמוונה לו סניגור ציבורי) הודה הנאשם כי שוכנס לישראל ללא היתר והן בכך שנוהג ברכב ללא רשות נהיגה, אך כפר בשאר העבודות לרבות בהתפרצויות לרכב ובגניבותו. משכך נקבע התקין לשמיעת הראיות בימים 17.2.20 ו- 1.4.20.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- .4. במעמד תגובתו לכתב האישום כאמור, הודיע ב"כ הנאשם כי בכוונתו להעלות טענה מקדמית של הגנה מוצדק ביום 9.2.20 г. הגיש לבית המשפט את הבקשה שלפנוי - "בקשה לביטול אישומים 2 ו-3 לכתב האישום (צ"ל - עבירות ההתרצות לרכב וగנבותו - ר.ס.מ) מוחמת הגנה מן הצדק".
- .5. המאשימה מתנגדת לבקשתו וمبיאה כי אורה על דחיתה.

הבקשה ונימוקיה

- .6. הטענה העומדת בבסיס הבקשה היא טענה של אכיפה ברורנית, דהיינו כי על אף שבמסגרת חקירתו הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו, ובין השאר מסר כי "**בשם הכל היה שליח וכי מי שהגה, תכנן ונתן הוראות הם קבוצת אנשים שחילק מהם מוכרים היבט למשטרת ובעל עבר פלילי דומה מכבד**", נמנעה המאשימה מהLAGSH כתוב אישום כנגד מי מהם גם כן.

- .7. לתמיכת בקשה הפנה ב"כ הנאשם אל הודיעו של הלה מיום 19.9.24 בשעה 08:55, בה מסרה: "התקשר אליו בחור תושב שויצה בשם אבו שיצה לפלאפון שלו מסווג גואל שמספרו 059-7490989 ושל אבו שיצה לא זוכר רשום אצל ספר טלפונים שויצה בערבית, הוא התקשר אליו ואמר לי יצא לכਬיש המערבי לישראל ויש בחור שם יפגש אותו ומסר לי את השם שלו בישראל, לא ידוע מה השם שלו, ואני רשמי מספר הפלאפון והתקשרתי אליו. כשהגעתי לכబיש עצמו הוא זה שהתקשר אליו סמוך לשעה 04:00,, הוא אמר לי שהוא מתמן לי על הכబיש... אני הגעת ע"ד לרכב של הבוחר שני לי ידוע מה השם שלו... בחור לא גבוה בגיל 27 או 28 שנים, מבנה גוף קטן, דברו כמו חותך אותן הרשות..." ובהמשך: "ירדתי, היה חושר, ראייתי את הגוף מונע ללא אורות והוא בחור ליד הגוף רעל פנים, אמר זה הרכב, תעלה לרכב ותישע אחרי הבוחר שהורד אותו... הוא שוחח איתני עם הפלאפון קו סלקום שלו מספר 16-2428616... וכאן: "אני הימי זקוק לכיסף, הבוחר שוחח איתני תושב שויצה ابو שיר אמר לי שיש רכב אתה מעביר אותו ואתה לוקח תשלום זאת 1,000 ₪... אני הכרתי ابو שיר דרך בחור תושב שויצה בשם ... ابو עמזה ידוע בשוויצה... אין לי פלאפון של ابو עמזה".

בחקירה מיום 19.9.27 נשאל הנאשם איך רשם את מס' הטלפון של הבוחר שאותו אמר היה לפגוש בכਬיש המערבי ולכך השיב: "רשמי לא שם המספר שלו, הוא בכלל רשות 'וטניה' זה מספר טלפון של השטחים...", טען כי אותו הבוחר התקשר אליו בסביבות השעה "שלוש רביע לארבעה" מוקדמות 056 והצביע על המספר 19-8690419 שהופיע במכשיר הטלפון שלו.

עמדת המאשימה

- .8. את התנגדותה לבקשה נימקה המאשימה בטענה לפיה הנתונים שנמסרו על ידי הנאשם בחקירותינו נבדקו ע"י חוקרי המשטרה אשר עשו כל שהוא ביכולתם לעשות על מנת לאטר את האנשים עליהם דבר הלה בחקירות דלעיל, אך ללא הועיל.
- .9. לביסוס טענתה הפנטה המאשימה אל מסמכים מתיק החקירה המלמדים על פריקת מכשיר הטלפון של הנאשם, והוצאת המספרים שהיינו אליו והוא חיג אליהם בלבד הארוועים נושא כתוב האישום. עוד עולה ממשמיכים אלה כי חוקרי המשטרה ניסו לאטר את בעלי המספרים שלגביהם רובם לא נמצא פרטי בעלים, התקשרו אל כל המספרים שהוצעו ואולם בחלקם לא היה מענה ובחלק מהם עמו אנשים שונים שאינם אלה עליהם דבר נאשם בחקירותינו.
- .10. במצב דברים זה מבקשת לראות בה כדי שעתה את כל שהיא ביכולתה לעשות בנסיון לעלות על עקבות אותם אנשים שלגשת הנאשם "הפעילו" אותו, אך הדבר לא עלה בידה.

דין והכרעה

- .11. לאחר שנתי דעתינו לטענות הצדדים ולראות שהונחו בפני בשלב זה ולצורך זה בלבד, מסקنتנו היא כי דין הבקשה להידחות.

ואלה הם נימוקינו:

- .א. על פי ההלכה הפסוקה, על מנת להזכיר בבקשתה לבטל כתוב אישום בשל אכיפה בררנית, על בית המשפט לבחון את אופן התנהלותה של המאשימה כלפי מי הנחשבים "שווים" בנתוניהם הרלבנטיים לנאים המעלה את התביעה:

"...אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים - כאשר מדובר במקרים דומים - היא אכיפה בררנית (*selective enforcement*). אכיפה בררנית יכולה לקבל ייטוי באחד משני מופעים: הראשון, החלטה להעמיד לדין רק חלק מן המעורבים בפרשה נדונה; השני, החלטה להעמיד לדין בשעה שבפרשיות אחרות שענין דומה לא הוגש כתבי אישום. [...]. כן או כן, המשפט לשני פניה של הטענה הוא כי סמכות האכיפה הופעלת נגד אחד ולא נגד אחרים, לפחות טעם טוב להבינה ביניהם..." (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ).

על הטען לאכיפה בררנית להראות, אם כן, כי:

עמוד 3

ענינים של الآخرين דומה לעניינו מבחינה עובדתית, באופן המצדיק התייחסות מקבילה, דהיינו הגשת כתוב אישום דומה גם נגדו ("קבוצת שווין").
או נקיטת הלכים דומים כנגד الآخרים מהוा אכיפה בררנית **פסולה**, להבדיל מ"מצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאים וסדר עדיפויות" (ר' ע"פ 11/8551 סלכני נ' מדינת ישראל).
כל שהצליח לעמוד בשני השלבים דלעיל - לשכנע כי מדובר במצב המחייב את ביטול כתוב האישום או זיכוי הנאשם, ולא די בריפוי הפגם באמצעות מידתים יותר כוגן התחשבות בעונש (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ).

- ב. במקרה שלפני, מדובר בנאשם המציג עצמו - לפחות בהודעות שנגבו ממנו בחקירה, כמו שפועל בעבור תשלום כספי, לשם העברת הרכב הנדון משטח ישראל לשטחי הרשות הפלשינאית, אלא שהפרטים אותם מסר אודות שלוחו לכארה, לא הספיקו כדי לאפשר למשטרה לאטרם. מצב דברים זה אינו עולה בעניין כדי אכיפה בררנית **פסולה**, אם בכלל.
- ג. ב"כ הנאשם לא הצליח לשכנעני כי היו או ישן בידי המשימה ראיות שניתן היה לעשות בהן שימוש מעבר לזה שנעשה בהן לשם איתור מעורבים נוספים והעמדתם לדין גם כן.

12. מפני כל האמור לעיל, ולכל הפחות בשלב זה, לא שוכנעתי כי המשימה נהגה /או נוהגת כלפי הנאשם בשירותיות, בדרך **פסולה** או באופן העומד בסתריה מהותית לעקרונות הצדק וההיגיון המשפטית כלשונו של סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982. יתכן כי ניתן יהיה לברר את טענות הנאשם באופן יסודי ועמוק יותר במהלך שמיית הראיות שבעקבותיה תיתכן בין השאר גם אפשרות שאסביר כי מדובר בפגם שניtan לרפאו באמצעות פחות חמורים מביטולו של כתוב האישום, כדוגמה התחשבות בעונשתו של הנאשם בבוא העת, היה והוא ירושע ויסתבר כי אכן הוא לו "מעילים" או שותפים למשינו.

13. סוף דבר, מפני כל הטעמים שפורטו לעיל, נכון לעת זה ומבלתי שהוא בכך כדי ללמד על תוצאות הסופית של ההליך בתיק זה, החלטתי לדוחות את הבקשה.

המצוירות תשליך ההחלטה לצדים בפקס.

ניתנה היום, י"ד אדר תש"פ, 10 מרץ 2020, בהעדן הצדדים.

